

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Перник, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Анита Бл. Джамалова
като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20211700600192 по описа за 2021
година

за да се произнесе, взе предвид следното :

С присъда № 348 от 06.06.2018 г., постановена по НОХД № 1711/2017г.
по описа на Пернишки районен съд, е призната подсъдимата В. К. В. за
виновна в това, че в периода от 09.03.2015 г. до 08.05.2015г., в гр. ***, в
условията на продължавано престъпление, чрез използване (представяне пред
С.В.А. – „***“ при МБАЛ „***“ гр. ***; и пред А. В. Д. - *** ** при
„Обединена българска банка“ АД, клон ***) на официален документ с
невярно съдържание - Удостоверение за наследници № ***, издадено от
Община ***, е получила без правно основание чуждо (собственост на С. Б. А.)
движимо имущество в големи размери (сума пари в лева и евро в легова
равностойност в размер на 30 632.70 лв.) с намерение да го присвои, както
следва:

- на 09.03.2015г., в гр. ***, в сградата на МБАЛ „***“ гр. ***, чрез
използване (представяне пред С.В.А. - *** при МБАЛ „***“ гр. ***) на
официален документ с невярно съдържание - Удостоверение за наследници

№ ***, издадено от Община ***, е получила без правно основание чуждо (собственост на С. Б. А.) движимо имущество (сума пари в размер на 1080.12 лв.) с намерение да го присвои;

- на 08.05.2015г., в гр. ***, в сградата на „Обединена българска банка“ АД, клон ***, чрез използване (представяне пред А. В. Д. - ***, „Връзка със значими клиенти“ при „Обединена българска банка“ АД, клон ***) на официален документ с невярно съдържание - Удостоверение за наследници № ***, издадено от Община ***, е получила без правно основание чуждо (собственост на С. Б. А.) движимо имущество в големи размери (сума пари в размер на 15 109.99 евро в легова равностойност в размер на 29552.58 лв.) с намерение да го присвои, и на основание чл. 212, ал. 4 във вр. ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл.54 от НК е осъдена на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, чието изтърпяване на основание чл.66 ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, считано от влизане на присъдата в сила.

С присъдата подсъдимата В. К. В. е осъдена да заплати на С. Б. А. сумата от 30 632.70 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на деянието по чл. 212, ал. 4 във вр. ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1 от НК, заедно със законната лихва, считано от 08.01.2018 г. до окончателното изплащане на посочената главница.

С присъдата В. К. В. е осъдена да заплати сумата 131,94лв. по сметка на ОД на МВР – Перник за експертизи в досъдебното производство.

В срока по чл. 319 НПК срещу присъдата са постъпили въззивни жалби от защитниците на подсъдимата, в които се излагат съображения за нейната неправилност, незаконосъобразност и необоснованост и се моли същата да бъде отменена, а подсъдимата да бъде оправдана по повдигнатото ѝ обвинение, като се отхвърли и предявеният срещу нея граждански иск.

Срещу жалбите не е постъпило писмено възражение от РП – Перник.

В срока по чл. 319 НПК присъдата е протестирана като неправилна в частта ѝ относно определеното наказание, с доводи за явната му несправедливост и се предлага да бъде изменена, като наказанието „лишаване от свобода“ бъде увеличено и се отмени отлагането на изтърпяването му по чл. 66 НК.

Срещу протеста не е постъпило писмено възражение от подсъдимата.

С присъда №2/20.01.2021г., постановена по ВНОХД №270/2020г. по описа на Окръжен съд – Перник, е отменена първоинстанционната присъда и подсъдимата В. К. В. е призната за невиновна и е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение по чл. 212, ал. 4 във вр. ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1 от НК, както и е отхвърлен гражданският иск срещу нея като неоснователен.

С решение №88/28.05.2021г., постановено по н.д. №348 по описа за 2021г. на ВКС, е отменена въззивната присъда и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

В хода на производството пред настоящия съдебен състав, след извършена служебна справка в Национална база данни „Население“, се установява, че на *** подсъдимата В. К. В. е починала, като за свои наследници е оставила лицата А. К. Г. и Д. К. Я.. С молба от 16.12.2021г. защитникът на подсъдимата адв. Б. е представил по делото препис-извлечение от акт за смърт № *** от Община ***, с. ***.

В проведеното открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Перник изразява становище, че наказателното производство срещу подсъдимата следва да бъде прекратено на основание чл. 289, ал.1 вр. с чл. 24, ал.1, т.4 от НПК, като съдът потвърди първоинстанционната присъда, в частта ѝ само по отношение на гражданския иск.

Гражданският ищец С.А., чрез адвокат М.М., моли присъдата, в частта ѝ относно гражданския иск, да бъде потвърдена.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваната присъда с оглед доводите, развити в жалбата и протеста и служебно по реда на чл.313 и чл.314 от НПК, както и с оглед дадените указания от Върховния касационен съд с решение №88/28.05.2021г., постановено по н.д. №348 по описа за 2021г. на ВКС, приема за установено следното:

Производството пред Пернишкия районен съд е образувано по внесен срещу подсъдимата В. К. В. обвинителен акт за извършено престъпление по чл. 212, ал. 4 във вр. ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Своевременно в първоинстанционното производство е предявен граждански иск от пострадалия С. Б. А. срещу подсъдимата В. за обезщетение на претърпените от пострадалия имуществени вреди от престъплението в размер на 30 632,70 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 08.01.2018г. до

окончателното изплащане. Съобразно направеното искане и в съответствие с процесуалните правила, първоинстанционният съд е приел за съвместно разглеждане гражданския иск и е конституирал С. Б. А. в качеството на граждански ищец и частен обвинител в хода на наказателното производство. След проведеното съдебно следствие, на 06.06.2018 г. Районен съд – Перник е постановил атакуваната осъдителна присъда срещу подсъдимата и е уважил предявения от пострадалия граждански иск в пълен размер.

Видно от извършените служебни справки в Национална база данни „Население“ и представения препис-извлечение от акт за смърт, приобщени по делото, се установява, че на *** подсъдимата В. К. В. е починала, за което е издаден акт за смърт № *** от Община ***, с. ***. Смъртта на подсъдимата е настъпила в хода на производството пред настоящата инстанция и след постановяване на решение №88/28.05.2021г., постановено по н.д. №348 по описа за 2021г. на ВКС, с което на настоящия състав са дадени задължителни указания по смисъла на чл. 355, ал. 1 НПК, като посоченото обстоятелство несъмнено представлява новонастъпило такова и при постановяването на съдебния акт, на основание чл. 355, ал. 1, т.2 НПК, следва да бъде преценено приоритетно.

С оглед на изложеното, въззивният съд намира, че са налице предпоставките на чл. 24, ал. 1, т.4 НПК и образуваното наказателно производство следва да бъде прекратено, тъй като от представения препис – извлечение от акт за смърт № *** на Община ***, с. ***, се установява, че подсъдимата В. е починала преди да приключи наказателното производство. Независимо, че единственият подсъдим по делото е починал, настоящият състав не може в рамките на въззивното производство единствено да прекрати производството по делото, а първо дължи произнасяне по вече постановената, но невлязла в сила, първоинстанционна присъда, като я отмени. Отмяната ѝ следва не от констатиране в хода на проверката нарушения, допуснати от първоинстанционния съд при постановяването ѝ, а от смъртта на привлеченото към наказателна отговорност лице. В този смисъл и на основание чл. 334, т.4 вр. чл. 24, ал. 1, т.4 НПК атакуваната присъда следва да бъде отменена в частите ѝ, с които подсъдимата В. К. В. е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 212, ал. 4 във вр. ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1 от НК и е осъдена на наказание „лишаване от свобода“ за срок

от 3 /три/ години, изтърпяването на което е отложено за срок от 5 години, на основание чл.66 ал. 1 от НК, считано от влизане на присъдата в сила, както и е осъдена да заплати сумата от 131,94лв. по сметка на ОД на МВР – Перник за експертизи в досъдебното производство, а воденото наказателно производство следва да бъде прекратено поради настъпила смърт на единствения подсъдим по делото.

Независимо от наличието на горепосоченото основание за прекратяване на наказателното производство и отмяна на присъдата в посочените й части, настоящият въззивен състав дължи произнасяне с решение по приетия за съвместно разглеждане граждански иск. Този извод следва от задължителните за съдилищата указания, дадени с т. 2 на ТР №1/04.02.2013г., постановено по тълк. д. № 2/2012г. на ОСНК на ВКС.

Според разпоредбите на чл. 45 - чл. 54 ЗЗД, определящи границите на деликтната отговорност, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Когато вредоносната дейност представлява престъпление по смисъла на чл. 9, ал. 1 НК, то винаги е и деликт. Поради това качество на престъплението, то е източник и на облигационно правоотношение, и пострадалият е процесуално легитимиран да предяви в съдебната фаза на наказателното производство граждански иск за обезщетение на вредите от престъплението и да бъде конституиран като граждански ищец. От юридическия факт на извършеното деяние възникват едновременно материално наказателно правоотношение между държавата и дееца и деликтно правоотношение, по което увреденото лице – пострадалият от престъплението, което е и деликт, е носител на субективното право на обезвреда от причинителя на вредата, спрямо когото е повдигнато и внесено обвинение в съда за извършеното престъпление. Защитата на материалното право по тези две правоотношения обаче има напълно самостоятелен характер, макар и реализирането й да е в рамките на едно производство. Поради общия предмет на доказване в наказателното производство на двата вида отговорности – наказателна и гражданска, търсени от обвиняемото лице, нормите, регламентиращи наказателния процес и свързаните с него наказателнопроцесуални правоотношения дават едновременно защита и санкция по всяко от двете паралелно съществуващи материални правоотношения. При смърт на дееца в хода на наказателното производство липсва наказателноотговорно лице по материалното правоотношение с

държавата. В тази хипотеза се заличават само наказателноправните последици от извършеното деяние, докато гражданскоправните остават, тъй като деликтът съществува в правния мир и въпросът за отговорността за обезщетяване на причинените с него вреди трябва да бъде решен. Основанията за погасяване на наказателната отговорност не са основания и за погасяване на субективното материално право на обезщетение от непозволено увреждане по чл. 45 ЗЗД, носител на което е пострадалият от престъплението. Следователно събраните в хода на наказателното производство доказателства, независимо от наличието на основание за прекратяването му, следва да бъдат преценявани с оглед необходимостта от изясняването на обстоятелствата, касаещи основателността на предявения граждански иск в наказателния процес.

С оглед на изложеното и извършвайки собствена преценка на събраните от първоинстанционния съд доказателства и доказателствени средства, настоящият съдебен състав намери за установено следното:

Починалата в хода на настоящото производство подсъдима В. живеела със сестра си А.К.Н. в гр. *** до 1995г., когато А.Н. заминала за ***, за да работи като ***, където се запознала с гражданския ищец С. Б. А.. На *** двамата се явили пред първоинстанционен съд в град ***, *** и заявили желанието си да сключат брак, който бил обективизиран в постановено Решение № *** за сключване на брак, надлежно приобщено като доказателство по делото. За сключения помежду им брак, св. А. и А.Н. осведомили своите близки в Република България, в това число и семейството на А., като във връзка с това в стопанисваното от подсъдимата В. заведение била организирана почерпка на близки и познати. През периода от сключването на брака им до ***, когато А. и Н. се върнали окончателно в Република България, двамата живели и работили в гр. ***, в ***, като съжителствали като семейство, обитавали едно жилище и се подкрепяли в своето ежедневие, за които обстоятелства семейството на Н. било наясно, тъй като през време на отпуските си двамата се прибирали в Република България, при които посещения св. А. се запознал и с всички членове на семейството на А.Н., а сестрата на Н. дори им гостувала в ***. През есента на ***. двамата се преместили окончателно в Република България и заживели в имота на Н., находящ се в ***, който се намирал и в общ двор с имота на подсъдимата.

След завръщането си в Република България Н. започнала работа в МБАЛ „****“. През целия период от завръщането си от *** в Република България св. А. и Н. не заявили в Община *** сключения от тях брак през ***.

Горепосочените обстоятелства относно отношенията между свид. А. и А.Н., както и за отношенията между тях и семейството на Н., в това число и обстоятелството, че В. е знаела, че сестра ѝ има сключен брак в *** през ***, се установяват от показанията на свидетелите С.А., В.А., Д.Й., М.А., С.Г., Д.Я., А.Г., А. Д., М.А., Д.Б., А.Г., събрани в хода на досъдебното производство и надлежно приобщени в съдебната фаза на производството, които настоящият състав намира за последователни, логични и непротиворечиви, поради което и ги кредитира. В тази връзка следва да се посочи, че съдът не кредитира показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие пред първата инстанция свидетели Е.З. и С.А., както и обясненията на подсъдимата относно горепосочените обстоятелства, тъй като намира същите за противоречиви, необосновани и стоящи изолирано от останалия доказателствен материал по делото.

След безрезултатно проведено лечение, на *** А.Н. починала, което се установява от приложеното като доказателство по делото заверено копие на Акт за смърт №*** Видно от събраните в хода на досъдебното производство писмени доказателства, надлежно приобщени по делото, а именно: писма от Община ***, заверено копие на искане за издаване на удостоверение за наследници, заверено копие на удостоверение за съпруг/а и родствени връзки, заверено копие на Искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението, писма от Министерство на правосъдието, заверено копие на Удостоверение за сключен граждански брак, се установява, че в деня на смъртта на сестра си А.Н., подсъдимата В. подала искане за издаване на удостоверение за родствени връзки на починалата ѝ сестра, въз основа на което било издадено Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки с изх. № ***, в което било отразено, че А.Н. имала следните роднини: К.Н.А. (баща), Л.Р.А. (майка) и В. К. В. (сестра), като в удостоверението не фигурирал съпругът ѝ св. А.. В резултат на така издаденото удостоверение, подсъдимата В. започнала периодично да отправя към св. А. свои собственически претенции по отношение на къщата на покойната Н., тъй като той нямал никакви права върху нея, на което св. А. заявявал, че като съпруг и наследник на Н., имал право да живее в къщата. На подсъдимата В. било издадено

Удостоверение за наследници № ***, в което било записано, че единствен наследник на А.К.Н. е В., като нейна сестра. Било записано също така, че А.Н. е починала неомъжена. Посоченото удостоверение за наследници подсъдимата оставила на видно място в дома на сестра си, така че да бъде възприето от св. А., което го накарало в началото на месец март 2015г. да отиде в Община *** и да направи устно запитване относно необходимите документи за регистриране на брака му в Република България. Едва през месец юли ***. св. А. регистрирал брака си с Н. и му било издадено удостоверение за наследници, в което било отразено, че Н. е починала на *** - омъжена, а нейни наследници са самият той и подсъдимата В..

Междувременно, преди надлежното регистриране на брака, на 09.03.2015г., подсъдимата В. представила издаденото й удостоверение № *** от Община *** пред служителка в МБАЛ „****“ – гр. ***- св. С.В.А. /на длъжност „****“/, за да се легитимира като правоимащо лице да получи парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 1620.18лв., начислено на покойната й сестра – Н.. След като се запознала с така представения й документ, св.А. изплатила посочената сума на В., за което бил съставен разходен касов ордер № ***. Тези обстоятелства съдът намира за установени поради наличието на множество доказателствени източници в тази насока, сред които са показанията на св. С. А. и св. И.А., писмо от МБАЛ „****“- гр. ***, заверено копие на ведомост за заплати за месец януари 2015г. от МБАЛ „****“- гр. ***, заверено копие на разходен касов ордер.

На 08.05.2015г. подсъдимата В., представяйки се за единствен наследник на сестра си А.Н. пред св. А. В. Д. (на длъжност „****“ *** при ТБ „Обединена българска банка“ АД, клон ***) и легитимирайки се отново посредством издаденото й удостоверение за наследници №*** от Община ***, заявила, че желае да прехвърли средствата от сметката на покойната си сестра в търговска банка „ОББ“ АД с IBAN *** в своя сметка в същата банка. Към тази дата наличността по сметката с титуляр А.К.Н. била в размер на 22.664,99 евро, чиято легова равностойност била 44 328.87лв., като молбата й била удовлетворена и посочената сума била прехвърлена по сметка, чийто титуляр била В.. Показанията на св. А. Д. изясняват обстоятелствата около легитимацията на подсъдимата пред Банка „ОББ“ – *** и получаването на

паричните средства от банковата сметка на сестра ѝ. Обстоятелствата относно паричните преводи на суми от банкови сметки в Банка „ОББ“ – клон *** се установяват от множеството приобщени писмени доказателства, сред които писмени справки от ТБ „ОББ“ АД, писмена разпечатка от ТБ „ОББ“ АД, копие на нареждане за кредитен превод от ТБ „ОББ“ АД, писма от ТБ „ОББ“ АД, извлечение по сметка, писмени извлечения от банкови сметки.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.45 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, т.е. за да възникне отговорността по чл.45 от ЗЗД е необходимо да се установи кумулативната наличност на всеки един от следните юридически факти: противоправно поведение на физическо лице; причинени вреди на ищеца; причинна връзка между това поведение и настъпилите вреди и вина, която се предполага до доказване на противното /чл. 45 ЗЗД/.

От гореизложената фактическа обстановка се налага изводът, че с поведението си починалата подсъдима В.В. е въвела в заблуждение служител на длъжност "****" при МБАЛ „****“, гр. *** и банковия служител при ТБ „ОББ“ АД, гр. ***, че е единствен наследник на починалата ѝ сестра, с цел да придобие чужд дял от наследството ѝ и с това да увреди имуществените интереси на гражданския ищец С.А., с които действия е осъществила състава на престъплението измама по чл. 209 НК. Удостоверителният документ за наследници № ***, който подсъдимата е използвала, действително отразява нанесените в регистрите за гражданско състояние в общината отбелязвания към датата на издаването му, но същият не е достоверен за посочения в него кръг от наследници на починалата Н., защото освен подсъдимата В. като нейна сестра, починалата е наследена и от съпруга си - гражданския ищец А.. Това е така, тъй като сключеният между тях през ***. брак съгласно законодателството на *** е действителен и на територията на Република България, но не е бил регистриран по надлежния ред пред длъжностното лице по гражданското състояние в Община *** до месец *** 2015г. Посоченото удостоверение следователно е с невярно съдържание, тъй като не отразява достоверно правното състояние на починалата А.Н. като омъжена и нейните наследници по закон. Използването на удостоверението за наследници № ***

от подсъдимата обаче само по себе си не представлява основание за имущественото разместване, а документът е послужил единствено като допълнителен метод за въвеждането на служителите в заблуждение, представен в подкрепа на устното искане на дееца за прехвърляне на цялата парична маса от наследството.

На следващо място, от приетите по делото доказателства и фактически анализ се налага изводът, че подсъдимата В. несъмнено е съзнавала, че удостоверението е с невярно съдържание, защото в него е изключен като наследник гражданският ищец А., тъй като същата е била наясно за сключения от сестра си брак в чужбина, познавала е гражданския ищец като съпруг на починалата си сестра, дори им е гостувала в *** през годините, а след *** е живеела в съседство с тях. Знанието на В. относно невярното съдържание на документа се извежда и от самото естество на издаването му. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, в искането за издаване на удостоверение за наследници молителят изрично описва известните му наследници по закон на починалия, а процесното удостоверение за наследници № *** е издадено именно по нейно искане. Тя е съзнавала, че в него не е вписан като наследник съпругът на сестра ѝ и използвайки документа, възползвайки се от невярното му съдържание, е искала да придобие цялото наследство на сестра си с цел да увреди имуществените интереси на гражданския ищец. От така изложеното се налага изводът за наличието на умисъл у В. за извършеното деяние.

Поради наличието на основание по чл. 24, ал. 1, т.4 НПК за прекратяване на наказателното производство, за осъществено от нея деяние, макар и покриващо признаците на измама по чл.209 НК, от същата не може да се търси наказателна отговорност, но това не изключва обстоятелството, че описаното ѝ поведение от гражданскоправен аспект представлява противоправно поведение по смисъла на чл. 45 ЗЗД, което е извършила виновно.

По делото се установи също така, че от описаното виновно противоправно поведение на В. са настъпили имуществени вреди за гражданския ищец А., изразяващи се в лишаването му да получи припадащата му се част от наследството на починалата му съпруга като неин

наследник по закон. Тези вреди са настъпили именно в причинно следствена връзка от извършеното от В. въвеждане в заблуждение на ***а на болницата и банковия служител, че тя е единствена наследница на починалата ѝ сестра и последвалото от това получаване от нея на цялото наследство. С оглед естеството на извършеното деяние, а именно присвояване на наследващ се дял от наследствената маса, размерът на претърпените в следствие от него имуществени вреди се равнява на наследствения дял на гражданския ищец. В случая единствените наследници на починалата Н. са нейната сестра В. и съпругът ѝ – гражданският ищец А., като техният брак е продължил от ***, до смъртта ѝ през ***. Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗН когато съпругът наследява заедно с братя и сестри на наследодателя, при брак продължил повече от 10г., той получава 2/3 от наследството, какъвто е и размерът на нанесената имуществена вреда на А.. От получените от В. суми от наследството на сестра ѝ, припадащият се дял на съпруга ѝ А. се равнява на сумата от 30 632.70 лева, в какъвто размер е и предявеният от него граждански иск. На основание чл. 86 ЗЗД, тъй като се касае за неизпълнение на парично задължение, върху посоченото обезщетение се дължи и законната лихва за забава, считано от посочената от ищеца дата - 08.01.2018г. до окончателното изплащане.

Във връзка с изложеното съдът намира, че са налице всички предвидени в закона елементи от състава на непозволеното увреждане, поради което гражданският иск се явява основателен в пълния му предявен размер, поради което и присъдата на първоинстанционния съд в частта ѝ по отношение на гражданския иск е правилна и следва да бъде потвърдена.

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

Отменява присъда № 348 от 06.06.2018 г., постановена по НОХД № 1711/2017г. по описа на Пернишки районен съд, **в следните ѝ части** :

- В частта, с която подсъдимата В. К. В. е призната за виновна в това, че в периода от 09.03.2015 год. до 08.05.2015год., в гр. ***, в условията на продължавано престъпление, чрез използване (представяне пред С.В.А. - *** при МБАЛ „****“ гр. ***; и пред А. В. Д. - *** *** при „Обединена българска

банка“ АД, клон ***) на официален документ с невярно съдържание - Удостоверение за наследници № ***, издадено от Община ***, е получила без правно основание чуждо (собственост на С. Б. А.) движимо имущество в големи размери (сума пари в лева и евро в легова равностойност в размер на 30 632.70 лв.) с намерение да го присвои, както следва:

- на 09.03.2015г., в гр. ***, в сградата на МБАЛ „****“ гр. ***, чрез използване (представяне пред С.В.А. - *** при МБАЛ „****“ гр. ***) на официален документ с невярно съдържание - Удостоверение за наследници № ***, издадено от Община ***, е получила без правно основание чуждо (собственост на С. Б. А.) движимо имущество (сума пари в размер на 1080.12 лв.) с намерение да го присвои;

- на 08.05.2015г., в гр. ***, в сградата на „Обединена българска банка“ АД, клон ***, чрез използване (представяне пред А. В. Д. - *** ***) при „Обединена българска банка“ АД, клон ***) на официален документ с невярно съдържание - Удостоверение за наследници № ***, издадено от Община ***, е получила без правно основание чуждо (собственост на С. Б. А.) движимо имущество в големи размери (сума пари в размер на 15 109.99 евро в легова равностойност в размер на 29552.58 лв.) с намерение да го присвои,

- В частта, с която на основание чл. 212, ал. 4 във вр. ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл.54 от НК, подсъдимата В. К. В. е осъдена на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години,

- В частта, с която изтърпяването на наложеното наказание, на основание чл.66 ал. 1 от НК, е отложено за срок от 5 години, считано от влизане на присъдата в сила.

- В частта, с която В. К. В. е осъдена да заплати сумата 131,94лв. по сметка на ОД на МВР – Перник за експертизи в досъдебното производство.

Прекратява на основание чл. 334, т. 4 вр. чл. 24, ал.1, т.4 от НПК, наказателното производство срещу подсъдимата В. К. В..

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 348 от 06.06.2018 г., постановена по НОХД № 1711/2017г. по описа на Пернишки районен съд, в частта ѝ по отношение на гражданския иск, като основанийето на същия да се счита само по „чл. 45 от ЗЗД“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред ВКС в 15 -

дневен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____